

Nr 775

Av herr Gustafsson i Kårby, *angående användningen av engångsförpackningar.*

(Lika lydande med motion nr 627 i Första kammaren)

Varudistributionen är föremål för stark strukturomvandling och rationalisering. Både positiva och negativa effekter ur konsumentsynpunkt är följden av denna process. Ett led i denna utveckling är att allt flera varusortiment tillhandahålles konsumenterna i s. k. engångsförpackningar, tillverkade av skilda material såsom papper, plast, plåt och glas. Sannolikt medför detta rationaliseringsvinster inom distributionsledet, men hanteringen medför å andra sidan betydande problem ur renhållnings- och naturvårdssynpunkter. Sålunda kan konstateras, att dessa engångsförpackningar tar oproportionerligt stort utrymme i sopkärlen, vilket medför ökade tömningskostnader och att särskilt förpackningar av glas, som lätt krossas, ofta skadar sopsäckar av papper med de besvär vid tömningsarbetet som kommer därav. På grund av att förpackningsmaterialet är svårt att förstöra uppstår dessutom stora svårigheter att rationellt kunna undanskaffa detta slags avfall.

Till detta kommer att dessa engångsförpackningar, särskilt sådana av glas och plåt, ofta brukas med stort oförstånd ute i skog och mark. Kringslängda glasflaskor och plåtburkar medför självfallet stora olycksfallsrisker för människor och djur och har dessutom en förödande effekt sett ur naturvårdssynpunkt.

Allt detta talar för att frågan om den fortsatta användningen av engångsförpackningar inte enbart skall ses ur distributionsekonomiska synpunkter. Ett sådant betraktelsesätt tar inte hänsyn till frågans hela vidd, kanske inte ens till dess huvudsakliga.

Då det gäller renhållningsproblemet bör omedelbart övervägas, om inte materialvalet kan omprövas. Medborgarnas större ansvar då de handskas med dessa engångsförpackningar i skog och mark bör uppammas genom en målmedveten propaganda och upplysningsverksamhet. Skulle inte detta, av en kommande utredning, bedömas medföra önskade resultat, bör undersökas om man inte i vårt land, liksom i Norge, kunde åstadkomma avtal mellan samhället och vederbörande intressenter på fabrikations- och distributionssidan med innebörd att man i vart fall avstår från tillverkning och användning av engångsglas. Lagstiftningsvägen står självfallet till buds om inte sådant avtal kan träffas.

Det måste betecknas som angeläget att någonting göres snarast innan den

nu påbörjade utvecklingen försätter samhället i en situation som med svårighet kan bemästras.

Med hänvisning till det sagda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och därav föranledda förslag rörande den samlade ekonomiska och sanitära konsekvensen av de s. k. engångsförpackningarnas användning.

Stockholm den 26 januari 1966

Einar Gustafsson
i Kårby

Nr 776

Av herr Gustafsson i Uddevalla, *angående behovet av allmänna kommunikationsmedel.*

(Lika lydande med motion nr 624 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Gunnar Gustafsson
i Uddevalla